

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.641 van 18 juni 2015
in de zaak A. 215.039/VII-39.332.**

In zake : Asta MATUZEVICIUTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Joost Bosquet en Nick Van Gelder
kantoor houdend te 2600 Antwerpen
Roderveldlaan 5, bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de VLAAMSE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 februari 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het Agentschap Zorg en Gezondheid van de Vlaamse Gemeenschap van 17 december 2014 waarbij de aanvraag tot erkenning van de beroepstitel van logopedist van verzoekster onontvankelijk werd verklaard, dan wel diens aanvraag tot erkenning van de beroepstitel werd afgewezen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Anja Somers heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 juni 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Bosquet, die verschijnt voor verzoekster, en advocaat Tom De Sutter, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Anja Somers heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 2 mei 2014 vraagt verzoekster, die in Litouwen een universitair diploma heeft behaald, de erkenning aan van haar diploma met de beroepstitel logopediste.

3.2. De verwerende partij neemt op 17 december 2014 het besluit dat de erkenningsaanvraag van de verzoekende partij onontvankelijk is omdat het diploma “Grad Bachelor of Education Sowie die Qualifikation des Sonderpädagogogen” niet overeenstemt met het beroep van logopedist in België en verzoekster niet voldoet aan de vereiste ervaring van twee jaar gedurende de laatste tien jaar volgens artikel 13, lid 2 van de richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005. Dit is de bestreden beslissing.

IV. De voorwaarden van het administratief kort geding

4. Luidens artikel 17, §1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de beslissing *prima facie* kan verantwoorden.

Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

Deze ontvankelijkheidsvoorwaarden kunnen niet zomaar worden terzijde geschoven door de partijen. De verwerende partij zet uiteen “ [...] dat het in het belang is van de betrokken partijen dat zo spoedig mogelijk uitsluitel wordt verleend over de wettigheid van de bestreden beslissing”. Dit ongemak, zo het er een is, is een onvermijdelijk gevolg van de - overigens beperkte - duur van elke annulatieprocedure en van de tijd die een gedegen onderzoek van alle gegevens van de zaak vergt. Het moeten afwachten van het normale procedureverloop in het kader van de vordering tot vernietiging is op zich het onvermijdelijke lot van elke beroepindiener en dus ook van elke verwerende partij.

V. De spoedeisendheid

Standpunten van de partijen

5. Verzoekster zet het volgende uiteen over de spoedeisendheid:

“De vordering is zonder meer spoedeisend, aangezien verzoekende partij haar economische activiteit niet kan uitoefenen, ten gevolge van deze definitieve weigeringsbeslissing om haar opleidingstitel in België te erkennen. Zij lijdt aldus een imminent en ernstig nadeel ten gevolge van hiervan. De loutere nietigverklaring van de bestreden beslissing is niet van aard de dreigende schade door de onmogelijkheid tot beroepsuitoefening te remediëren. De weigering van een erkenning van een opleidingstitel die moet toelaten een beroep uit te oefenen heeft een dusdanige impact op de positie en leefbaarheid van verzoekende partij in België, dat de enkele vordering tot nietigverklaring onherroepelijk te laat komt om een nuttige heroverweging in hoofde van verzoekende partij mogelijk te maken.

Op grond van een schorsingsarrest kan verwerende partij worden aangezet tot een correcte toepassing van het wettelijk kader naar aanleiding van een nieuwe aanvraag tot erkenning van de opleidingstitel over te gaan, mede in het licht van de dreigende schade van verzoekende partij. Daarbij kan vervolgens rekening worden gehouden met de prima facie bevindingen die Uw Raad meegeeft aangaande de wettigheid van de reeds bestaande weigeringsbeslissing. De spoedeisendheid vloeit voort uit de bijzondere aard van de morele en economische schade die gepaard gaat met het afsluiten van de beroepsuitoefening voor een onderdaan van de EU in België. Het bestuur zal enkel afwijken van de door haar geventileerde visie omtrent de erkenning van opleidingstitel in het licht van prima facie vastgestelde onwettigheden, met een gezag van gewijsde die tussentijds identiek is aan deze van een vernietigingsarrest”.

Beoordeling

6. Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne kan worden opgelost. De spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer een verzoeker het resultaat van dergelijke procedure niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen. Uit artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State blijkt dat een vordering tot schorsing kan worden ingesteld “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen

verlaten waarbij geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die hem wordt voorgelegd uitspreekt. Hieruit volgt dat niet volstaat te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

7. Het onderzoek naar de ernst van het middel en het onderzoek naar het bestaan van de spoedeisendheid zijn duidelijk onderscheiden schorsingsvoorwaarden die los van elkaar moeten worden onderzocht. De onwettigheden die tegen het bestreden besluit worden aangevoerd kunnen op zich geen reden zijn om het bestaan van de spoedeisendheid te aanvaarden.

Van een verzoekende partij wordt verwacht dat zij aan de zaak eigen, specifieke gegevens bijbrengt die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Verzoekster stelt dat de spoedeisendheid voortvloeit uit de bijzondere aard van de morele en economische schade die gepaard gaat met het afsluiten van beroepsuitoefening voor een onderdaan van de Europese Unie in België. Verzoekster verstrekt evenwel geen gegevens omtrent haar economische situatie, zij toont niet concreet aan dat de omvang van de economische schade dermate is dat zij de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt niet zal kunnen overbruggen. De loutere bewering dat zij economische schade oploopt volstaat niet. Tot slot kan morele schade worden goedge maakt door een eventueel tussen te komen annulatiearrest.

Verzoekster toont niet aan dat er sprake is van spoedeisendheid.

Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien juni tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys